

Argumentari sobre recessió econòmica

10-10-2019

1. CONTEXT:

En els darrers mesos s'ha instal·lat el marc de que l'economia mundial, en especial l'europea i la nord americana, s'encaminen cap a una recessió econòmica. La recessió econòmica és innegable.

La majoria d'anàlisis econòmiques mostren una forta paletització del creixement mundial, en especial en aquells països que tenen una major tendència a l'exportació.

La principal causa d'aquesta paletització econòmica que pot portar a certs països a la recessió econòmica està relacionada amb tres grans qüestions macroeconòmiques. Tres grans causes:

- a) **Guerra comercial entre Xina i EEUU.** La imposició mútua d'aranzels que alenteixen el comerç internacional. En un món interconnectat on les cadenes de producció són globals i on les economies estan interrelacionades un daltabaix comercial entre les dues grans potències econòmiques acaba afectant a tots els països que comercien amb elles. A més, aquesta guerra comercial que afecta a potències exportadores com Alemanya pot impactar de ple en una Eurozona fortament dependent del país germànic i de les relacions comercials amb Xina. El proteccionisme està fent mal a la indústria catalana.
- b) **Incertesa davant del resultat del Brexit.** El procés de sortida de la UE després de les diverses pròrroques concedides per les institucions comunitàries acaba aquest 31 d'octubre amb la possibilitat de que si el Regne Unit no accepta la proposta europea s'acabi consumant el *No Deal* (no acord). Una sortida sense acord del Regne Unit tindria un impacte en els mercats europeus, especialment els financers. Les relacions comercials també es ressenteixen.
- c) **El fracàs de la política monetària i de l'austeritat.** El creixement econòmic que s'ha donat en alguns països després de la Gran Recessió de 2008 s'ha basat en una política monetària expansiva que ha permès als països i empreses endeutar-se a un preu més baix i ha calmat als mercats financers permeten més inversions i un creixement econòmic que s'ha traslladat a la pujada de l'ocupació. Tanmateix, en el context de deteriorament comercial que es viu mostra les limitacions d'aquest mecanisme. L'obsessió per l'austeritat i la contenció del dèficit públic (estabilitat fiscal) no permet als poders públics invertir en l'Estat del Benestar ni en projectes estratègics per consolidar un creixement fort i estable.

La insistència en el pacte d'estabilitat és part del problema perquè no permet una política fiscal expansiva.

Davant d'aquesta realitat econòmica que arriba nosaltres creiem que:

- a) **Una societat ferida per la crisi.** La societat no està preparada per un altre impacte econòmic que afecti a les condicions laborals, als drets socials i Estat del Benestar. No hi ha base per aguantar una altra sortida basada en l'austeritat, les retallades i la pèrdua de benestar social i econòmic d'una majoria de la població. La recuperació no ha arribat a tothom i l'Estat del Benestar es troba en una situació de debilitat evident. Les reformes laborals de PP i PSOE són part del problema. La població pateix desigualtat, pobresa i precarietat.
- b) **Protegir la indústria.** La indústria catalana està patint les conseqüències d'aquest escenari d'incertesa econòmica i moltes empreses estan veient-se amb problemes per mantenir la seva producció en condicions de viabilitat. El sector industrial exportador està patint i es troba en recessió ja que la seva activitat està caient. Els ERO's s'estan donant en diverses empreses del país amenaçant comunitats senceres. Aquesta paletització pot afectar als sectors dèbils de la nostra economia.
- c) **No estem preparats per la crisi.** El constrenyiment fiscal al que ens sotmet el Pacte d'Estabilitat i Creixement econòmic impulsat per les institucions europees i la seva concreció en la modificació de l'article 135 per part del PP i del PSOE i la Llei d'Estabilitat Pressupostària de 2012 del PP han reduït la capacitat fiscal de l'Estat per poder garantir un nivell de benestar digne a la majoria de la població i per realitzar les inversions necessàries per canviar el model productiu espanyol i adaptar-lo a les noves necessitats socials, econòmiques, laborals i ambientals que vivim. La manca de capacitat econòmica de l'Estat ens limita per donar una sortida més justa a la recessió que ve i no disposem de les eines i instruments per poder combatre-la. A més, aquesta obsessió amb la disciplina fiscal afecta de ple a les CCAA que porten anys reclamant un nou sistema de finançament que les permet garantir els serveis bàsics de l'Estat del Benestar, competències que tenen elles. No podem fer política procíclica que
- d) **Cal una nova política econòmica: polítiques contracíclics amb un New Deal verd i morat econòmic.** La sortida a la recessió econòmica no pot ser les mateixes receptes que han fracassat per consolidar un creixement econòmic estable i que es traslladi a la majoria dels ciutadans, que es redistribueixi entre els diferents segments socials. És el moment d'utilitzar lo públic per augmentar la demanda agregada i que es mantingui la taxa de creixement i de creació

d'ocupació i canviar el nostre model productiu enfrontant els reptes que tenim com a societat.

2. PROPOSTES:

Les nostres propostes davant d'aquesta qüestió giren al voltant de quatre grans àmbits:

1. Creixement verd. Es concreta en:

- Pla de Transició Energètica
- Pla d'energies renovables.
- Rehabilitació d'edificis.

L'objectiu és invertir recursos en un canvi de model energètic que acompanyi un major promoció en sectors productius vinculats a l'economia verda per descarbonitzar l'economia i per crear ocupació de qualitat.

2. Creixement morat. Es concreta en:

- Invertir en els serveis públics destinats a les tasques de cures
- Millora el sistema de permisos per natalitat: equivalents i intransferibles.
- Educació 0 a 3 anys gratuïta.
- Eliminar incentius a l'ocupació a temps parcials i avançar cap a jornades de 35h.
- Situar al centre de la negociació sindical la desigualtat de gènere i la bretxa salarial.

L'objectiu és consolidar un model de cures basat en la corresponsabilitat i la universalitat i que acabi amb les desigualtats econòmiques, socials i laborals que pateixen les dones.

3. Reforma fiscal per invertir en l'Estat del Benestar. Es concreta en:

- Impost a les noves tecnologies.
- Impost a les transaccions financeres.
- Fiscalitat verda.
- Impost sobre la riquesa.

L'objectiu és una reforma fiscal que permeti blindar els serveis públics fonamentals; modernitzar i ampliar el nostre Estat del Benestar i apropar-nos als estàndards europeus en despesa social; i impulsar un canvi econòmic i energètic per combatre el canvi climàtic.

4. Pujada de salaris. Es concreta en dos propostes:

- Política de rendes com la pujada del SMI.
- Política redistributiva que millori el poder de negociació dels sindicats per millorar condicions laborals dels treballadors.

3. MISSATGES I MARCS:

1) RETALLAR PRIVILEGIS Vs RETALLAR DRETS.

→ *En aquestes eleccions estem decidint si les retallades són als privilegis dels de dalt o als drets dels de baix.*

→ *Calen polítiques valentes: els mateixos que deuen favors a la banca o que estan als consells d'administració de les grans empreses tenen les mans lligades per protegir la ciutadania.*

→ *Els costos d'aquesta ralentització econòmica no poden tornar a impactar sobre la gran majoria social que va patir la Gran Recessió de 2008.*

→ *És el moment d'utilitzar totes les eines disponibles. Les mateixes receptes no ens duren a resultats diferents. L'Estat ha de fer:*

- *Una política fiscal que retalli privilegis i distribueixi la riquesa.*
- *Pujar salaris per poder augmentar el consum i l'economia i creixi. Els sindicats necessiten més poder de negociació.*
- *Invertir en crear nous llocs de treball. L'economia no millora si la gent no té feina o cobra salaris baixos. A més capacitat, més consum, més creixement.*

2) AUSTERITAT GRAN COALICIÓ (PP-PSOE-C's) Vs MAJORIA PROGRESSISTA QUE BLINDI DRETS

→ *Ja sabem com el bipartidisme gestiona les crisis, aquesta vegada pot haver una força política valente amb prou pes com per dir que els drets la ciutadania i l'estat del benestar no es toquen.*

→ *La ciutadania està actualment a la intempèrie davant d'una nova tempesta econòmica. La recuperació del creixement econòmic no ha arribat a les butxaques de la ciutadania. L'Estat del Benestar està erosionat, els drets socials i laborals no s'han recuperat i la precarietat s'ha instal·lat al mercat laboral i en les nostres vides.*

→ *Per fer-ho possible hem de ser una força política determinant a l'hora de conformar una majoria progressista al Congrés que combati la possibilitat de que la majoria social torni a pagar la crisi econòmica i social.*

3) MODEL ECONÒMIC DE TOXO, PLATJA I CANYES BARATES Vs NOU CREIXEMENT VERD I MORAT

- *Espanya i Catalunya no poden competir amb Xina per veure qui té els salaris més baixos. Som la quarta economia de l'Euro i estem en disposició de competir per dalt.*
- *Cal desbloquejar el fre que les elits han estat posant a un nou model productiu verd i morat que crei llocs de treball de qualitat, inverteixi en I+D+I i aprofiti el potencial que tenim per apostar per energies renovables.*
- *Cal apostar per un model de futur, la població cada vegada està més envellida i les cures són un sector central que no pot seguir caient a les espatlles de les dones que, massa vegades, fan aquestes tasques de forma gratuïta.*
- *Quan parlem de pujar salaris per incrementar el consum cal posar el focus en les dones i les polítiques de gènere. Els sous no pujaran per igual si no ataquem les causes de la bretxa salarial i la pobresa que afecta més a les dones.*

4) SOBIRANIA Vs NOI DELS ENCÀRRECS DE BRUSSEL·LES

- *Cal un Govern valent que en comptes d'anar a Brussel·les a assentir vagi a negociar. Ningú dubta que Pablo Iglesias pot ser aquesta persona.*
- *La reforma de l'article 135 que consolidava l'austeritat, les reformes laborals del PSOE i del PP i la llei d'estabilitat pressupostària del PP han creat desigualtat, precarietat i pobresa de la que no hem sortit.*
- L'obsessió per l'austeritat, la disciplina fiscal i l'estabilitat pressupostària no han consolidat un creixement estable ni inclusiu. La incertesa internacional està realentint l'economia i no tenim una política econòmica adreçada a evitar-ho.*
- *Necessitem reformes a nivell europeu que trenquin, en la lineal que la nova presidenta de la Comissió Europea marca, amb el dogma de l'estabilitat fiscal i permetre que l'Estat pugui orientar recursos a inversions socials i econòmiques que millorin l'economia.*